

Előfizetési díj:

Vidékre, postán:
vagy
helyben, házhoz hordva:
Negyedévre . . . 1 frt. 50 kr.
Félévre . . . 2 " 50 "
Egész évre . . . 5 " — "
Megjelen hetenként egyszer,
Vasárnap.

Szerkesztői szállás:
Hal-piac, 250. sz., hová a
lap szellemi részét illető
közlemények küldendők.

KECSKEMÉTI LAPOK.

Vegyestartalmú hetilap.

Hirdetési díjak:

5 hasábos petit sor, egyszer-
hirdetésnél 5 kr.; — többszöri
vagy terjedelmes hirdetések-
nél árleengedés adatik.

A nyilttérben való közle-
mény 3 hasábos soráért 10 kr.
számítatik.

Bélyegdíj minden beíratásért
30 kr.

Hirdetések elfogadtatnak Tóth
László könyvnyomdájában, 8-ik
tized Budai-nagy-útcza 184. sz.

A vidéki muzeumok és muzeum-egyletek érdekében.

Közel tíz hónapja lesz, hogy a vidéken állítandó muzeumok, és alakítandó muzeum-egyletek iránt a közoktatási miniszteriumnak körrendelete a hivatalos közlönyben kiadatott, s a törvényhatóságoknak megküldetett.

A vidéki muzeumok és muzeum-egyletek ügye, az illetékes miniszteriumnak figyelmét, meleg érdeklődését s irányadó intézkedését teljes mértékben megérdemlette.

A műveltebb és minden tekintetben előhaladottabb délnyugoti országoknak városai fényesen tanúsítják, hogy ott az általános és jelentékeny műveltség terjesztésénél, s a nemesebb társadalmi érdekelttség gerjesztése és fentartásánál, a muzeumok és muzeum-egyletek, keletkezésük óta nagy tényezőkként szerepelnek, s alig találkozik egyes vidékeken, kissé jelentékenyebb, nevesebb város, a hol tudományos, műveltségi közérdekben, a városnak és egész vidéknek értelmisége egyletileg csatlakozva ne találhatnának; a hol az erre hivatott városhatóságok segítségével a muzeum-egyletek, közhasznú nyilvános könyvtárakkal, s az általános műveltségre oly jótékony szakgyűjteményekkel ne rendelkeznének. Ott már évtizedek óta, a legnagyobb érdeklődés és pártfogolás kíséretében beismert tény, hogy az ott meglepően alapos közműveltséget nagyrésztben a kissé jelentékenyebb városokban is elterjedt és üdvösen működő muzeumok és irányadó muzeum-egyleteknek köszönhetik.

Ezen szempontból a jelzett körrendelet, az abban foglalt felhívás és buzdítás egyese és törvényhatóságához, csak helyeselhető, csak szükséges felkarolással üdvözölhető. S már az eddigi reményteljes eredmény is igazolja, hogy a kezdemény szükséges és időszerű volt, hogy a cél és törekvés üdvös voltát az országban már többfelé elismerték, s a csak elismeréssel és dicsérettel jelezhető műveltségi és társulási téren már is szépen kezdeményeztek.

Igy lehetlen örömmel nem észlelni, hogy társadalmilag és műveltségileg meglehetősen hátramaradott hazánkban, ezen rövid idő alatt is már, több józan előhaladásra képesítettebb városainkban, ez érdekből nemcsak muzeum-egyletek keletkeztek, mint Kassán, Sopronban, Temesvárott, Marosvásárhelyt, Szombathelyt és Pozsonyban, nemcsak jelentékeny alapjait rakták le kezdeményeikkel a nyilvános könyvtárnak és tudományos szakgyűjteményeknek, de mint egyletek, rendszeres és szakszerű felolvasásaikkal, s egyes szakművek kiadása és ter-

jesztésével is a nemzeti közműveltséget tevékenyen érvényesíteni törekszenek.

Ilyen forma műveltségi intézményre és egyletre, itt a Duna-Tisza közkebelében, az országos főváros és Szeged város közötti nagy és népes városokkal eléggé bővelkedő vidéken, bizony-bizony a mi kedves Kecskemétünknek, s a vele jobbról balról szomszédos vidéknek, ép a közműveltség érdekében szinte szüksége volna.

A jelzett körrendelet ide is megküldetett. Közgyűlésileg be lett jelentve, s miként értesültünk, az ohajtandó intézmény érdekében egy javaslatkészítő bizottság ki is rendeltetett. De még arról nem hallottunk, nem értesültünk, hogy a bizottság lényeges javaslatot készített, s bizonyosan üdvös sikerű működéséről tüzetes jelentést tett volna.

Pedig egy nagyon is a műveltségi közérdekben állítható muzeumi intézmény, s talán mellé alakítható muzeum-egylet teljesen megérdemlik, hogy mind alakításuk és alakulásuk, mind érvényesíthető hatáskörük és működésük iránt, úgy egyesek a hivatottakból, mint a kirendelt szakszabizottság tárgyszeretettel gondolkozzanak, tervezgesenek, javasoljanak és cselekedjenek; s különösen azon városban és vidéken, mint a miénk, a hol az összes vidéknek anyagi és szellemi központtá válása, központtá teremtése iránt annyi vágy és nemes ambíció, s annyi eszélyesen érvényesíthető kínálkozó alkalom és tehetség mutatkozik, mint ép mi nálunk; s a hol tanintézeteink sokasága és sokneműségénél fogva bevonzó társulás és tömörítésre annyi szellemi erő együttesen találkozik.

Kétségtelen, hogy városunknak azon irányzat mellett, miszerint soknemű intézetei minél közhasznúabbakká, minél virágzóbbakká váljanak — mind anyagi, mind szellemi intézkedéseinknél, eszélyes tekintet és figyelemmel kell a szomszéd vidék készlete és szükségleteire is lennie, s annak érdekét hatáskörébe lehetőleg bevonván, ez által természetesen az egész nagy vidéknek, anyagi és szellemi tekintetben keresett központjává fog válhatni. Nem szenved kétséget, hogy azt intézetei mellett, leginkább társulási úton, az anyagi és szellemi érdekeknek, egyletek általi központosítása útján érvényesítheti. Különösen szükséges, hogy a szomszéd vidéknek kiválóbb értelmisége hozzánk vonzassék; s a már létező és még létesítendő intézetek és egyletek által, városunkat mint természetes központot tekintsék, s ide és közibénk, saját érdekeik kapcsán is szívesen vonzassanak és siessenek. Ezen tekintetben szerintem az alakítandó muzeum és muzeum-

egylet, bizonyosan üdvösen, s kívánatos eredménnyel fogna hatni.

Tudomásom és ismeretem szerint az is kétségtelen, hogy itt a szomszéd vidéken egyes falvakban és szomszéd városokban, különféle tudomány és műveltségi szakmával — bárha mellékesen, de dicséretesen, s nemes ambícióval birva szép számmal foglalkoznak, és azok, a kecskeméti közhasznú intézetek és értelmiség iránt különben is rokonszenvvel viseltetvén, a műveltségi téren egy muzeumi intézménynek és egyletnek érvényesítésére velünk szívesen fognak szövetkezni s hozzánk a közhasznúság és hazafi köteleységnek ezen legnemesb terén szívesen fognak csatlakozni.

Előttünk az se lehet kétséges, hogy Kecskemét város, a mely a nevelés és közműveltség érdekében eddig is annyi elismeréseméltó tetemes áldozatot hozott, s a melynek jóakarató községhatósága ezen feladatát ma is híven érvényesíti, hogy a kérdéses intézmény és közhasznú egylet irányában kiérdemlendő pártfogását és támogatását bizonyosan nem fogná megvonni. Egyelőre csak jelezni kívánom, hogy a városnak elébb-utóbb, de kimaradhatlanul, s már többé nem nagyon messzi jövőben, saját érdekében is, egy törvényhatósági állásához és szükségéi s jogosult jövődjéhez méltó díszes városi épületről kell gondoskodnia, s ezen esetre én nem kétlem, hogy a bármikor megalakuló és ezen irányban tevékenykedő muzeum-egyletnek mind egy nyilvános könyvtár, mind az általános műveltség terjesztésére szükséges szakgyűjtemények felállítása és elférelésére állandó és célszerű helyiséget s a közérdekből kellő támogatást szívesen s készséggel fogna nyújtani.

S nincs is kétségem benne, hogy az esetre, ha az illetők és hivatottak a jelzett tényezőket egy „Kecskeméti vidéki muzeum és muzeum-egylet“ felállítása, megalapítása és üdvös működése iránt tapintatosan megnyerni tudnák és akarnák, hogy a közhasznú s együttesen bizonyosan kétszeresen közhasznú két intézmény létesülni, s kellő buzgalom és hű kitartás mellett, a közműveltség és szakismeretek terjesztésére, már közelebb hatni és működni fogna, ohajtandó tehát, hogy a kirendelt szakszabizottság szép feladatát ügyszeretettel és körültekintő avatottsággal mielőbb oldja meg, kellő tájékozással és szakismerettel tegye meg javaslatát, s miként erősen hiszszük — egy életrevaló tervezet alapján, a jelzett intézményt felállítani s megalapítani segélvén, ez által is az általános műveltség érvényesítésénél, elismerésre méltó kezdeményezőkké és tényezőkké váljanak.

H. D.

Új mérték- vagy meterrendszer.

Hogy mennyi kellemetlenséget, idő- és vagyonszerveséget okoz a különböző államok különböző pénz- és mértékrendszere, azt mindenki sajnos tapasztalja, ha hazája határát bármely irányban csak egyszer is átlépi; de még sajnosabb tapasztalják azt az ipar és üzlet emberei, kiknek üzleti és árucikkeik beszerezhetése végett a legkülönbözőbb államok polgáraival kell érintkezniök és mindannyival más mérték és más pénzláb szerint számítaniök.

A pénzláb és mértékrendszer némely gyáripari és üzleti államban annyira eltérő a mienktől, hogy annak a mienkkeli egyenértékesítése csak úgy eszközölhető pontosan, ha az átszámítási műveletet az ötödik vagy hatodik tizedes számig folytatjuk, vagy ha a milliommód és billiomód részekig számítunk; minthogy azonban e művelet nagyon sok ipar- és üzletembernek vagy épen ismeretlen, vagy nagyon sok időt igényel, az átszámítás rendszeresen hiányosan történik, mi által az egyik félnek minden családi szándék nélkül is kell bizonyos mennyiségű veszteséget szenvednie.

Mi a magyar-osztrák birodalom polgárai jelenlegi pénzlábuikkal tökéletesen meg lehetünk elégedve, mióta az a tizedes rendszerre alapított; de annál rosszabb lábon áll mértékrendszerünk, mely még ma is a kezdetlegesség első stadiumában sinlódik, és magában hazánkban is annyira eltér egymástól a különböző vidékeken, hogy szomszéd a szomszédot meg nem érti az adás-vevésnél.

Tekintsük például a gabnamérésre szánt űrmértékeket, ebből dívik nálunk: a kila, pozsonyi és pesti mérő, a köböl, véka és csupor, mindegyik más-más váltószámmal.

Hossz- és súlymértékünk semmi határozott alappal nem bírnak, beosztásuk tisztán az önkényen alapszik, s ennél fogva átszámításuk roppant bonyolódott műveletet kíván, miután van 4000 bécsi öles osztrák postamérföldünk, 3912.735 bécsi öles földrajzi mérföldünk; az öf felvan osztva 6 lábura, a láb 12 hüvelykre, a hüvelyk 12 vonalra, a vonal 12 pontra; tehát valahány hossz- és súlymérték, annyi váltószám, s a legkisebbet csak gondolatban vagyunk képesek lemérni.

A terület mérésnél van 1600 □ öles katastrális holdunk és 1200 □ öles holdunk, ezenkívül dívik a különböző vidékeken: a lánca, házhely vagy telek és léc szerinti terület-számítás; mindegyik más-más váltószámmal.

A szövetek mérésére használunk 29.580 hüvelyk hosszú bécsi rőföt, mely semmi más mértékünkkel meg nem egyez, s a legtarkább beosztással bír, miután majd negyedekebe, majd harmadokba, majd hetedekebe stb. osztatik, melyek közül egyiket sem lehet más hossz- és súlymértékünk egységével pontosan összehasonlítani.

A folyadékok mérésére használunk bor akót 40 pinttel vagy 80 itcével, ser-akót 42 pinttel vagy 84 itcével; van ezenkívül átalagunk, puttonyunk, gönci hordónk s isten tudja még hányféle mértékünk. Súlymértékünk tarkaságban és szabálytalan-

ságban a többinek nemcsak nem enged, de lehetőleg felülmúlja amazokat különbözősége és aránytalan osztályozásával, miután ebből is háromféle dívik és mindeniknek külön-külön beosztása van: a legközönségesebb a polgári vagy bécsi mázsa, ez fel van osztva 100 fontra, s ez eddig nagyon helyes lenne, de a font meg már 32 latra, a lat meg 4 nehezékre van osztva. Van vámmázsa 100 vámfonttal = 89.838 bécsi fonttal, a vámfont felosztatik 30 vámlatra; egy vámfont = 28.073 bécsi lat. Hogy ez a vámfont és bécsi font közti különbség maga mennyi kellemetlenséget és félreértést idéz elő, azt legjobban érzik azok, a kik fontonkint csomagolt árucikkeket vesznek, s nem ismervén a különbséget, megőrülnek az árkülönbségnek és pár krajcárral olcsóbban vevén a vámfontot, nagy nyeményt vélnék eszközölhetni, s csak azon töprenkednek, hogy máskor N.-től vettem 1 font festéket vagy gyertyát, az sokkal tovább tartott, most O.-tól vettem szintén egy fontot, ez meg sokkal rövidebb ideig tartott, tehát O. megcsalt; pedig nem O. csalta meg, hanem a vevő maga magát, mert azt hitte, hogy O. csupa kedvezésből neki olcsóbbá adta a font gyertyát mint N.

Hogy a tájékozhatatlanság tökéletes legyen, használatban van még a gyógyszerészeti font, mely mindkét előbbtől egészen eltérő súly nagyságra, mint felosztásra nézve; ebben csak 24 bécsi lat van és felosztatik 12 obonyra, az obony 2 latra, a lat 4 nehezékre, a nehezék 3 terecsre, a terecs 20 szemerre; ennél cifrább felosztást már készakarattal sem lehetne eszközölni; tehát csak súlymértékünk háromféle van, melyek mindannyian más-más súly nagysággal és más felosztással bírnak, s melyeknek összeegyeztetése még a jó számítónak is gondot adnak, a számításban kevésbé jártasokat pedig folyton zavarban tartják és a rozszakarattal áldozatává teszik.

Európa miveltebb államai már rég belátták a különböző pénz- és mértékrendszerek káros voltát és többször megkísérelték az egyöntetűsítést; de nemes törekvésük mindannyiszor hajótörést szenvedett a megrögzött szokásokhoz való szívós ragaszkodás vagy az állami tekintély képzelt eszökkenése miatt, azt vélvén a hiú államok, hogy az által, ha valamely helyes pénz- és mértékrendszert általánosan elfogadnak, ez által az illető államot önkény maguk fölé emelik; pedig végtére is be kell valania minden létező államnak, miszerint maradandó alapra fektetett és tökéletesen rendszeresített, egységes mértékrendszere csak a francia nemzetnek van. A többieké nélkülöz minden számításra fektetett alapot és egyöntetűséget, miután ezek mind a véletlen ötlet szüleményei és épen akkorák, a mekkorára azokat szabni hajdan valakinek eszébe jutott, s épen ilyen azoknak felosztása is.

A franciáknak hossz-, terület-, súly- és űrmértékük mind egy ugyanazon változatlan és tudományosan megalapított egységen nyugszik. A franciák legelőször a hossz- és súlymérték egységet alapították meg az által, hogy a mult század végén megmérték a párizsi dél-kört, vagy azon körét a földgömbnek,

mely Párizson és az éjszaki meg a déli földirati sarkokon át keríti földünket, ezen kört felosztották 40 millió részre, ebből egy részt tehát az egész kör $\frac{1}{40000000}$ vagy egy negyvenmilliomód részét fogadták el hossz- és súlymértéki egységnek és ezt „meternek“ nevezték, a belőle származtatott mértékrendszert pedig „meterrendszer“-nek nevezik.

A meterrendszer ez által meg levén állapítva, ebből származtatták a tizedes számítási alapon minden kisebb-nagyobb hossz-, terület-, köb-, súly- és űrmértéküket, melyeknek mindenike még az ezred részben is a legpontosabban megmérhető, mivel mindeniknek leméréséhez anyagi mértékreszek is vannak készítve, melyeknek egyszeri látása elegendő arra, hogy velök bármely józan észszel bíró egyén eszközölhesse a pontos lemérést.

A magas kormány tapasztalva a kellemetlenségeket, és ismerve a veszteségeket, melyek a különböző pénz- és mértékrendszerek által iparos és üzleti polgártársainkra nehezdednek, a baj egyik részét már akkor meg orvosolta, midőn ezüst és papír pénzünket a tizedes rendszerre alapította, s a 60 krajcáros forint helyett 100 krajcáros forintot bocsátott forgalomba, mit a magyar kormány 1870. még azzal segített elő tetemesen, hogy az új arany pénzeket a francia arany pénzek mintájára négy és nyolc frankos darabokban határozta veretni.

A mértékrendszer általános egyszerűsítését és alapos átalakítását azonban csak a legközelebbi mult napokban határozta el a jelenleg működő országgyűlés alsó- és felsőháza a magas kormány előterjesztése folytán és mivel határozatba ment, hogy a francia meterrendszer már a legközelebbi tanévben minden iskolában rendszeresen taníttatni, 1876-ban pedig minden üzletben és forgalomban az egész Magyar-Osztrák államba foganatba vétetni fog, korszerűnek találtuk idején korán megismertetni polgártársainkkal ezen egyszerű és kényelmes forgalmi eszközöket, annál is inkább, mert tudjuk, hogy mi is az előítéletek emberei vagyunk és nagyon megszoktuk az újjítások elleni zúgolódást, nem törődve azzal, hogy ezek tisztán csak a mi érdekeink előmozdítására és teendőink könnyítésére vannak irányozva; de mindamellett azon édes reményben élünk, hogy érdekelt polgártársaink nemcsak megnyugvással, hanem örömmel is fogadják a magas kormány ezen mindenkire egyaránt jótékonyan ható intézkedéseit, kivált ha a gyakorlatban látni fogják, mily egyszerű számíttással lehet ezen új mértékrendszer szerint haladni.

Az egész nehézség, melylyel az első pár hónapon át kell küzdenünk, csak abból áll, hogy eleintén ölekből, rőfökből, fontokból és itcékből gondolkozunk és meterben, grammban és literben kell számíttanunk, mint midőn az ember valamely idegen nyelvet már annyira megtanult, hogy azon fogalmazni tud, de még mindig anyanyelvén gondolkodik, ha azonban az idegen nyelvet sajátjává tették, akkor annak fogalmazási modorát is hamar elsajátítja.

Hogy a fennebb elmondottak valódiságáról világosan meggyőződhesünk, és az új mértékrend-

TÁRCA.

A szép fényes holdsugár.

— Beszély. —
Irta: Bagi László.

A szerencsétlenül járt emberek között igen sokan vannak, kik fájdalmaikat elpanaszolják és sohajtoznak, de ritka ismeri el közülök, hogy önmaga kereste fel a forrást, melyből a keserű italt meríté.

Vizpartiné sem gondolta meg, midőn estéknél utcaajtájában oly keserű gondolatokkal tépelődött, hogy önmaga volt indító oka annak, hogy úgy meglátszik rajta az isten verése.

A városban nem volt ember a kit meg ne szólta volna, s leánya, a kit vélegényétől el ne szólta volna.

Mikor aztán az ő legnagyobb leánya férjhez ment, kölcsön fejében azt meg elszólta más.

A leány keservében úgy gondolta, hogy egy sebbel több vagy kevesebb a szívben... s úgy sziven lötte magát, hogy akármelyik bankár sem különben.

A rajongó anya örvendő fájdalmában átkozódott ég, föld és pokol ellen.

De mintha az a megátkozott ég, föld és pokol ellene esküdött volna, az egyik szerencsétlenség a másiknak adta a kilincset.

Mikor a házat megcsináltatta, beverte a jég, hogy csak olyan rongyos lett, mint azelőtt volt.

A földjét elperelték, s mikor vissza akarta perelni, még kára lett belőle, mert a perköltséget a vesztes fél fizeti.

A lovait ellopták, s a kire gyanúja volt, még az akarta becsuktatni, hamis vádaskodás miatt.

Most már nincs egyebe, mint az a viskóvá rongyolott háza, meg a nemzeti címe. A házat

is felbecsülték már, hogy ellicitálhassák; csak a nemzeti címet hagyták meg, hogy gúnyolhassák vele.

Maga is olyan már, mint az ágrólszakadt. Hogy is lenne haja szép fonásban, arca pirulásban, szive boldogságban annak, a kit az úr magától eltaszított.

Rútnak kell annak lenni, olyan ráncos arccal, olyan kúszált hajjal, olyan mezitláb, olyan elrongyolva, hogy meglássék rajta az isten verése.

Mikor azokat a sötét éjben játszó káprázatokat úgy elnézi, — olyan keserűeket gondol.

Oh hiszen szívében is egy ilyen éj van. Attól is elvonták az örömet, mint az éjtől sugarait a nap. Jobb is ha éj van, hisz akkor az emberek alszanak, s azok csak akkor nem bántják egymást.

Őt már megbántotta valamennyi; azon kívül ég és pokol. Közös erővel ellene esküdtek, hogy elvegyék vagyonát, boldogságát, lelke üdvét.

Volt szép fiatal férje, s szemének éjszakája nem ilyen rideg volt, mint a minő ez itt.

Voltak gyermekei, szép kedves gyermekek, olyan ragyogó tekintetekkel, mint a csillagok. Oh, hogy örök éjszakájukat át nem világíthatják csillagszemekkel!

Ő maga tisztelettől volt környezve, s a mi most körülveszi, csak a rideg éjféli sötétség.

Még csak egyetlen gyermeke van. Ez volt a legkedvesebb. A Kálmán. Most ő a leggyűlöltebb, a kit megátkozott és elűldözött, a miért a jegyző leányát szereti, a ki ki akarja licitáltatni ősei házából. A hol ő született, a hol ő gyermekeit szülte.

Mindent eltűrt, de ezt nem bírja.

Inkább választja a halált, az úgy sem lesz oly irtózatossá neki, mint sok gyáva embernek.

Ez a gondolat az, mely szelid érzelmeit megölte, s mely nem hagyja pihenni az éj óráiban.

Pedig milyen kínos a töprengés ebben a sötét rideg éjben, midőn az ebek úgy üvöltöttek, mintha mindenik őt gúnyolná.

S Kálmán mégis annak az embernek a leányát szereti, a ki ezeknek okozója. Oh most már majd megtudja mi egy anya átka.

S Kálmánon meg is látszik már az átok.

Mikor anyja elűldözte úgy gondolta, hogy átmegy a szomszédba, majd megvizsgálják ott.

De a jegyzőék elűzták fűrdőre, két hónapra.

Kálmán azonban még nem érezte magát szerencsétlenné. Megvárja a két hónapot. Még nem vesztette el mindenét. Még meg van karja, szive, esze. A kar dolgozhat, a szív türehet, az ész tanulhat. Két hónapig már csak élél valahogy, akkor leteszi a legutolsó vizgát is, s a megyén bevéleltetik valaminek, és akkor... akkor épen haza érkezik a fűrdőről Szidike.

Azokban ezt a mily könnyen kigondolta, oly nehezen foganatosíthatta.

De küzdött minden akadályal. A küzdés az erős lelkek tulajdona.

Elment egy kereskedőhöz, s az biztatta is, hogy ad neki munkát. Főkönyvét fogja lemásoltatni.

Mikor másnap meglátogatta, még jobban biztatta, s kezeit jóakarólag dörzsölte. De még most lehetetlen. Harmadnap aztán bocsánatot kért, de... Kálmán meg sem várta mi következik a de után, hanem ott hagyta.

Most már tökéletesen értette, mért volt a rómaiaknál a kereskedőknek egy istenük a tolvajokkal.

További teendője fölött nem tudva magát tájékozni, cél nélkül bolyongott az utcán.

Igy találkozott egy nyugalmazott nagyságos úr méltóságos arcával, a ki barátságosan kezét szoritott vele, (ismerte őt az iskolából, melyeket sorba szokott látogatni,) s szomorúsága okát kérde tőle, Kálmán elmondta neki a baját.

(Folytatása következik.)

szerreli könnyű és gyors eljárást beláthassuk, csak egy pillanatot kell vetnünk azoknak osztályozására, vegyük sorba e célból a behozandó új mértékrendszert, és azután hasonlítsuk össze az eddig használtakkal:

1) A meter, melyen minden egyéb mérték alapszik, egy olyan hossz mérték, mely a mi félölünkél vagy 3 lábunknál 2 hüvelykkel és 2 vonallal vagy 5 század meterrel hosszabb; tehát 2 meter tesz 1 ölet 4 hüvelyket és 4 vonalt; vagy pontosan számítva egy ölet 1.896,884 meterrel. Az igaz, hogy ha ezt minden alkalommal, midőn mérünk, így kellene átszámítanunk, nagy nehézségre találunk, de ha egyszer az ács tudja, hogy az öt öles gerenda helyett 9 egész és fél meter, vagy kilenc meter és 50 század meter hosszú gerendát kell vágnia, a mit a mérvezzőről (Zollstock) kényelmesen leolvashat, könnyen el fog igazodni, vagy ha a szabó kelmet vásárol egy rőf helyett 78 század metert, és 10 rőf helyett 7 egész és 80 század metert vesz, s ezt határozottan lemérheti, nem úgy mint eddig vett pl. pótlékul $\frac{1}{7}$ -det vagy $\frac{1}{6}$ dot, a mit neki a kereskedő csak gondolom szerint mérhetet le, mert ez rőfjén törvény szerint meg sínes jelölve.

(Folytatása következik.)

A kecskeméti vidéki gazdasági egyesület

folyó évi április hó 6-ik napján tartott választmányi ülése.

Horváth Döme elnök úr, a szép számmal összegyűlt tagokat köszöntvén, üdvözli azok közt jelenlevő házi gazdát Héjjas Mihály urat, ki az egyesületnek halpiaci házbirtokában, tisztességes feltételek alatt helyiséget adott, mely ez alkalomra már felbútoroztatott, szaklapokkal és könyvekkel felszereltetett; egyszersmind határozatilag kimondott, miszerint ezen helyiség, az egyesület valamennyi tagjai részére, a délelőtti órákban naponként 9-től 11-ig nyitva tartassék.

Felmerült indítvány folytán határozatba jött a helybeli gazdaképző iskolának, e gyenge — árnyékba ültetett — csemetének melegebb felkarolása iránt a városi törvényhatóság megkeresése.

Felolvastatik a városi törvényhatóságnak egy az elnökséghez intézett végzése, melynél fogva kijelentetik, hogy a földmívelési minisztérium részére, egy hold területű székes föld, — termő képességének kitudása végetti kísérlet eszközésére, — a város közelében készséggel engedtetik át; e körülményről a címzett minisztérium felterjesztésileg értesítenni határozatott.

Elnökileg bejelentett, hogy a szakosztályi aláírások az együleti tagok által eszközöltettek; a szakosztályok tényleges megalakítása iránti lépések megtételre határozatottak.

A baranyamegyei gazdasági egyesületnek azon átírata, melynél fogva egy külön önálló földmívelési minisztérium berendezése iránt, általa a képviselőházhoz intézett feliratnak pártolását kéri, — a választmány ohajtásával találkozván, ez irányban intézkedés tételre határozatott.

Több ajánlott új tagok fölvétele eszközöltetett. A szarvasmarha létszámnak rohamosan haladó apadását tekintve, egy indítvány tételre annak hihető megátolhatására nézve. — Nevezetesen indítványozó azt hiszi: hogy ennek okául leginkább szolgál azon körülmény, miszerint a növények marhák túl nagy számmal vitetnek a vágóhidra. Terjedtebb tanácskozás után ez irányban a minisztériumhoz felirat intézetni határozatott.

Kihirdetett a gödöllei uradalom kos-eladás iránti értesítése. — Gazdáink, kiknek talán tenyész kosokra szüksége lenne, e tárgyban nyerendő bővebb felvilágosítás végett forduljanak az egyesület jegyzőjéhez.

Elnökileg bejelentetik, miszerint a minisztériumtól kísérlettel, illetőleg meghonosítás végett küldettek a következő vetőmagvak:

- 1) Két mérő kanadai zab 140 font súlylyal, kitünő szép.
- 2) 5 zsákban 7 mázsa 93 font Scot Régent őszi burgonya.
- 3) 10 zsák szász vereshagyma nevű korai burgonya 11 mázsa 40 font.
- 4) 4 zsák 5 mázsa Eárlly Róze korai burgonya. Összesen 24 mázsa 33 font.

E burgonyák előnye — állítólag — bőtermés, jó íz, állandóság.

A zab vékánként, a burgonyák pedig 10 fontonként osztatnak ki a tagok közt, Főrián Károly egyesületi elnök úr lakásán, bezárólag e hó 12-éig. — Feltétel: hasonló mennyiségben visszadás a folyó évi termésből.

Ezek s még több rendbeli tárgyak elintézése, és az egyesületi új helyiségnek a házi gazda szíveségéből, ennek saját termésű 1868-ki kitünő muskatáj-borával lett felszentelése után, a gyűlés eloszlott.

Egy Táltos.

Érdekes eset fordult elő a napokban a kapitányi hivatal előtt, — a melyről felvett jegyzőkönyvet egész terjedelmében közölni érdemesnek találjuk:

Jegyzőkönyv — felvétel Keckemét város rendőrkapitányi hivatala által, Pécsi József n.-kőrösi tanyai kertészen Danka (Prasza) Elek által elkövetett család esetéről. Mely alkalommal — az időközben kézrekerített vádlott következő önvallomást teszi:

Danka Elek a nevem, 27 éves, róm. katolikus, nőtlen, keckeméti születésű, foglalkozás nélküli csavargó vagyok. Életmódom a család, melylyel hiszékeny embereket babonával tévútra vezetve, ha lehet meglopok. Ilyen család miatt már egy ízben a keckeméti — volt — városi törvényszék által $1\frac{1}{2}$ évi börtönrre voltam ítélve, mely büntetésemet ki is állottam; más alkalommal Jászberényben — az endrői perceptornak babonás ámitással kiszárolása miatt egy évig és két hónapig voltam vizsgálati fogság alatt. — A jelenleg ellenem bementett panasz valódiságát szinte beismerem. Közlebbi március 31-ikén ugyanis, napáldozatkor N.-Kőrösről — a hol tétlenül csavarogtam — beállítottam egy kőrösi tanyába, a keckeméti szt.-királyi pusztá szélben, hol egy éjszakára szállást kértem. A kertész szívesen fogadott, én pedig letelepedtem. Csakhamar beszélgetésbe ereszkedtünk, miközben arról kérdezősködtek: „miféle ember vagyok?“ látván az emberek jószívűségét és együgyű hiszékenységét, azonnal családi üzememhez fogtam és imígy feleltem: „mesterségem nincsen semmi, a mi van, azt születéssel hoztam; úgy születtem 12 foggal burokban, keresztényül kimondva „Táltos“-nak! erre a kertész felhevülve üdvözölt: „isten hozta! rég vártam már ily embert, hallottam nagyapám s öreg anyámtól a táltosok létezését.“

Hogy osztán észrevettem, miként szavaimnak hiszen, hogy még jobban megnyerjem és lépve vezessem, elbeszéltem hol mindenütt jártam már, mondván: „Jártam Dunaföldváron és Pozsonyban, Dunavescsén, Apostagon, Egyházán, Solton, Kalocsán, Szatmáron, Császártöltésen, Nádudvarban, Kizelen, Kiskörösön, Vadkerten, Halason, Szegeden, Ujvidéken, Péterváradon, Belegrádban, Aradon, Radnán, Nagy Debreczenben, Abádszalókon, Jászkiséren, Jászládányban, Jászberényben, Árok-szállásán, Gyöngyösön, Egerben, Egerszalókon, Rimaszombaton, Nagybakonyban, Esztergomban, Kőbányán, Pesten, Rákoson, Monoron, Pilisen, Albertin, Irsán, Czegléden, N.-Kőrösön, Keckeméten, Félégyházán, Csongrádon, Szentesen, Szegváron, Mindszenten, Bánfalván, Orosházán, Temesváron, N.-Bácskában, Erdélyországban, Nyiregyházán, Törökországban, Szittyamagyarországban, Jeruzsálemben, Szercecsenyországban és N. Görögországban!“ . . . Ezután megígérttem a családnak, hogy mivel oly szívesen látnak, szinte jót fogok velük tenni; és elmeséltem, hogy a kőrösi határban ismerem egy úgynevezett „Ször-halmot“, mely alatt 12 társzék arany van, a mit a törökök rejtettek oda. A kertész felcsigázott vágygyal kérdezte: „hogyan lehetne ahhoz jutni?“ mire azt feleltem: „igen könnyen! csak először a hozzávalókat kell megszerezni.“ A kertész mind falánkabbul kérdezte: „mik volnának azok?“ — s én két új ást követeltem, mert olyanokkal, — mondván — melyekkel már holt embereknek sirt ástak, nem lehet a kincset felvenni. A kertész erre is ajánkozott; és én mind beljebb vittem a vak hitbe, elmondván neki, hogy a kincset csak azon a napon kell keresni, melyen elrejtetett, s csak úgy lehet felvenni, ha ugyanazon pecsétet nyomjuk rá, mint a melylyel bezárva van. Így körülhálózva a kertészt, másnap reggel eltávoztam tőle, de rövid idő multávali visszajövetelemet megígérttem. — Szerdán este csakugyan visszamentem; már ekkorra a két új ást a kertész bevásárolta, s ilyen megszólítással fogadott: „isten hozta, nagyon szívesen látom uram-öcsémet, azt gondoltam már meg is felejtkezett rólam!“ ezután jól tartott tojással, vajjal, mivel mást el nem fogadtam, hogy a rajongásnak ez által is táplálékot nyujtsak. A kertész már ezen este unszolt a kincs-ásásra, azonban elutasítottam, mondván: „bátran lefekhetik még, mert az, a mi legszükségesebb, még nincs megvéve! azt csak Keckeméten a barátoknál lehet megszerezni: tudniillik a tömjén-füstölőt; de ezen se aggódjék, a Quardián nékem szívesen kiadja 30 forintért!“ . . . Ha csak ennyi kell — mond a kertész — ne búsuljak! mert ennyi készpénze van. Az ágy szalmája közül miután a pénzt kikereszte és magához vette, lefeküdtünk. Másnap reggel elindultunk; én az imádságos könyvemmel zálogul, s azon utasítással hagytam hátra, hogy abba senki se merészeljen nézni, mert házastól együtt elsied; magam is arra használok, hogy midőn szükséges belenézek és hat mérföldre elvet. Keckemétre érve elmentünk egy le-bújba, (Hazai házában) ott boroztunk, de mivel felismertek, onnan a kertészt elvonszoltam; s el-

mentünk a zsidvásár tere; honnan a kertészt utasítottam: most már menne el a füstölőért, ő azonban vonakodott, és engem küldött el. Átvettem tehát tőle a 30 forintot, ötöt pedig beküldöttem a Bulinyi-házban lévő kocsmába. — Dolgomat így jól végezve, koresmárról koresmára mentem, ettem, ittam, vigadtam, pénteken lementem Kukáliába, ott is vigan éltam. szombaton este visszajöttem Keckemétre, itt azonban éjfélkor a rendőrség befogott, s azóta itt vagyok.

* * *

Ezen jegyzőkönyv a letartóztatott Táltossal együtt a kir. törvényszékhez áttételre.

E kihallgatásnál azon igen jellemző és mulatságos eset fordult elő, hogy egyik városi tisztviselő M. úr, ki igen erős és elfogult kalvinista, kapott az alkalmon, hogy a Táltos katolikus; végtelen indignatioval kelt ki a vallási bigódság és a nép-babonásága és tudatlansága miatt, és erősen hangsúlyozta, hogy ennek a nevelés hiánya az oka, a kath. nép nevelésére semmi gond sem fordítatik stb.; s midőn végre kisült, hogy a Táltos ugyan pápista, de megsalattott, lúddá tett, tehát a babonában inkább hívő reformatus ember, — szégyenkezve hallgatott el a mi népnevelő barátunk.

Bizony a népre minden valláskülönbség nélkülyen nagyon rá fér még a nevelés!

HELYBELI ÚJDONSÁGOK.

✓ **A pestmegyei községi tanítók** április 8-án Nagy László tanfelügyelő úr elnöklété alatt megtartott gyűlésében a „Pestmegyei községi tanítók egyesülete“ megalakulván, az alapszabályok megállapították, és a tisztikar megválasztották.

✓ **Keckemét város közönsége** a tanítógyűlésre megjelent tanítókat április 8-án a gyűlés után Beretvás vendéglőjében megvendégelte. Az ebéd számos felköszöntések közt kedélyesen folyt le.

✓ **Kedves vendégünk volt** a husvét ünnepeken. Hatala Péter úr, — ki mint már pár évben, az idén is a husvét ünnepeket Horváth Döme képviselő úr vendégszerető házában töltötte el. Hogy ez alkalommal Királyi Pál úrhoz — ki szinte több éveken át husvétkor vendégünk szokott lenni, — nem volt szerencsénk, annál inkább sajnáljuk, mert az esetben nem történt volna meg rajta azon szerencsétlenség, mely husvét másodnapján a kocsi feldülés következtében érte. Részvétnyilatkozatunk mellett vegye azon ohajtásunk kifejezését, hogy mielőbb teljes egészségben láthassuk.

✓ **Nagy vendégünk** is volt, — vagyis inkább a helybeli szélső mokra atyafiaknak Mészáros Károly nagy hűhó hazafi és a „Ludas Matyi“ fenkölt szellemű (?) volt szerkesztője személyében; ki — miután a „Ludas Matyi“ libái a nekik nyujtott moslék és kotyvaléktól elhullottak, a martyrgarasok elfogytak és forrásuk befagyott, — felesapott koresmárosnak, és miután vendégeit el-kiszárolta, végre cigány-kézre került, vagyis elszegődött cigány-vezetőnek, így végre csakugyan megtalálta igazi helyét, és felismerte valódi hivatását. Hanem mint értesültünk keckeméti kedves tanítványai és munkatársai meg-szégyenelték a principalist és megtagadták a szellemi rokonságot, erősen állítván, hogy nem ez a Mészáros Károly a nagy „Ludas Matyi“ szerkesztője, oh az egészen másforma ember és nagy hazafi. — No ez is csak ér valamit, és tudomásul vesszük.

✓ **Horváth Józsi** a híres cimbalom-művész Mészáros Károly vezetése mellett — no ugyan jobb firmát is választhatott volna, — a husvét ünnepek alatt meglátogatott bennünket, és husvét első napján a „Kaszinó“-ban, este a „Népkör“-ben, husvét hétfőn este pedig a Tomaskó helyiségében mutatta be magát és a Matyit; mi a kaszinóban hallottuk, és el kell ismernünk, hogy szépen és ügyesen játszik a páratlan és kitünő cimbalmon; azonban magyarjai nem lelkesítenek, nem tüzelnek fel. Horváth Józsi — ki magát művésznek tartja, és európai körútra indul — hallva, vesszük észre és tudjuk meg, hogy mit vesztettünk el a mi szegény Laci cimbalmosunkban, a ki Horváthnál sokkal jobb cimbalmos volt; — de Horváth is megérdemli, és méltán, a dicséretet.

✓ **A keckeméti takarékpénztár** husvét hétfőn megtartott közgyűlésében elhatározta az általa megvásárolt Mazanecz-féle ház helyén 2 emeletes, csinos és díszes házat építeni.

— **(Beküldetett.)** Miután körülményeim változása miatt egy időre eltávoztam, kedves kötele-ségemnek ismerem mindazon tisztelt szülőknak, kik leánykáik nevelése iránt bizalmukkal 4 éven át megtiszteltek, azon ígéretem mellett mondani köszönetemet, miszerint: távollétem idejének minden

percét a nevelés érdekének igyekszem szentelni s legforróbb vágyam e szent ügynek, melyhez szívemmel lelkemmel ragaszkodom rövid, idő alatt ismét itthon találni tért; fogadja további köszönetemet a helybeli jótékony nőegylet s választmánya azon megtisztelő figyelemért, melyet irántam mint a választmány egyik igénytelen tagja iránt olyan gyakran tanúsítani szives volt. Nem akarok a nőegylettől sem búcsút venni, nem mondok „isten hozzádot“ csak: a viszontlátásra! — Kecskemét, april. 7. 1874. Tatay Karolin.

✓ **Gyász hírek.** Csányi István b. végrehajtó súlyos betegség után april. 9-én, élete 37-ik évében meghalt. Béke poraira! — K. Lovas Ferenc — az „Olvásokör“ öreg hű szolgája, lapunk kihordója — rövid súlyos betegség után april. 9-én, élete 65-ik évében meghalt. Béke poraira!

KÜLÖNFÉLE.

— **Nazarenusok áldozás módja!** Vásárhelyen — mint a H. M. Vásárhely írja — Szabó József, nazarenus, molnár, 34 éves, megölte Lidia nevű másfél éves leánykáját. Azt állítja, hogy az Úr megjelent neki, s felszólította, hogy áldozzon, tiszta, szeplőtelen, ártatlant neki, ő mást nem látott, mint leánykáját. Erre következőleg készült: f. évi márc. 30-án reggel 9 órakor ő, — anyja Köröstyös Lidia, neje Vig Julianna és nővére Szabó Julianna imádkozni kezdtek és énekeltek fölváltva egész 1/2 12-ig; ekkor Szabó eltávolította a családot, előkereste az e célra igen élesre köszörült nagy faragó ácsbárdot, asztalra téve a bölcsőből másfél éves Lidia leánykáját, imádkozott és azzal hozzá sújtott, mellen találta; egy másik vágás és feje lehullott. Ekkor a fönnjelzett családtagok bementek, vérét fölszedték. Szabó és valamennyi bűnös el van fogva, s a vizsgálat foly. Szabó 34 éves; öt éve keresi üdvét, mint ő mondja; mindig sir, nem azért, hogy gyermekét

megölte, mert ez szerinte vallási törvény leróni régi bűneit, hanem, mert még nem sirt eleget. Ez áldozatot ő az úr előtt kedvesnek tartja, mert az különben megfogta volna karját, mint Ábrahámnak. Az asztalt oltárnak tekinté, ott volt a biblia, és ez imakönyvük „Uj Sion hárfá“ 268. lapján fölütve, hol ez áll: „gyermeki dicséret.“ (Nyomat. Bécsben 1872. Seidelnél.) Jövöre közöljük majd az egész eredményt, s ismertetni fogjuk e galád népség összes rajongási elveit, célját, és elmondjuk annak orvosságát.

Felelős szerkesztő: **Szücs Imre.**

NYILTTÉR.

(Beküldetett.)

Minden betegnek erőt és egészséget ad minden gyógyszer és költsékezés nélkül.

Revalesciére Du Barry Londonból.

Már 26 év óta semmiféle betegség sem képes ezen kellemes egészségi tápszernek ellenállani, mely leküzd — felnőtteknél ép úgy mint gyermekeknél — gyógyszer és költség nélkül minden gyomor-, ideg-, mell-, tüdő-, máj-, mirigy-, nyákhártya-, légzési, hólyag-, és vese-bajt, gümőkört, szédülést, légzési nehézséget, köhögést, emésztetlenséget, dugulást, hasmenést, álmatlanságot, gyöngeséget, aranyeret, vizkört, hideglázt, főfájást, vértolulást, fülzúgást, melyéget és hányást még a terheesség állapotában is, diabetest, melancholiát, elsoványodást, csúzt, köszvényt 'sápkört. — Kivonat 80,000 bizonyítványból oly gyógyesetek felett, melyek minden gyógyszerrel dacoltak s melyek közt bizonyítványok dr. Wurzer tanártól, dr. Angelstein egészségügyi tanácsostól, dr. Shorelandtól, dr. Campbelltól, dr. Dédé tanártól,

dr. Uretól, Castlestuart grófnőtől, Brehan marquistól, Issenstein herecgtől, Mensdorff-Pouilly miniszterelnöktől és számos más magas állású egyénéktől lehető, s kívánalomra bérmentesen megküldetnek.

Rövidített kivonat a bizonyítványokból:

64,210. sz. Brehan marquis 7 évi máj-betegség, reszketegség, elsoványodás és hypochondriáról.

79,810. sz. Özv. Klemm asszonyság, Düsseldorf, évekig tartó főfájás és hányásról.

75,877. sz. Köller Flórián, cs. k. katonai gondnok Buda, tüdő- és légeső-hurut, szédülés és mellszorulásról.

75,970. sz. Teschner Gábor úr, a magasb nyilvános kereskedelmi tanintézet hallgatója Bécsben, a mellbaj és idegziláltság kétségbeesítő fokáról.

65,715. sz. Montlouis kisasszony, emésztetlenség, álmatlanság és elsoványodásról.

75,928. sz. Sigo báró, kezei és lábainak 10 éven át tartott szélhűdségéről, sat.

Táplálóból lévén a húsnál a Revalesciére, felnőttek- és gyermekeknél arát orvosságokban 50 szeresen megtakarítja.

Bádogszelencékben fél font 1 frt 50 kr, 1 font 2 frt 50 kr, 2 font 4 frt 50 kr, 5 font 10 frt, 12 font 20 frt, 24 font 36 frt. — Revalesciére-Biscuiták szelencékben 2 frt 50 kr, és 4 frt 50 kr-ja val. — Revalesciére Chocolate por és tábla alakban 12 csészére 1 frt 50 kr, 24 csészére 2 frt 50 kr, 48 csészére 4 frt 50 kr; porok alakjában 120 csészére 10 frt, 288 csészére 20 frt, 576 csészére 36 frt. — Kapható **Barry du Barry** et **Comp.** cégnél **Bécsben Wallfisch-gasse 8. sz.** Pesten: Török József gyógyszerésznél; Temesváron: Quiriny Alajos gyógyszerésznél; Eszéken: Dávid Gyula gyógyszerésznél; Debrecenben: Mihalicz István gyógyszerésznél, valamint minden más városban jónévű gyógyszerészek és fűszerkereskedőknél; szétküldi továbbá a bécsi ház postai utalvány mellett bármely vidékre is.

H I R D E T É S E K.

Árverési hirdetemény.

876
1874.

A kecskeméti királyi törvényszék telekkönyvi osztálya részéről közhírré tétetik, miszerint Kecskemét város árvaszékének 1874. számú megkeresése folytán Bódog Pál, Kálmán, János, Lajos, Károly és Gyulának a kecskeméti 5040. és 6337. számú telekkönyvben 215., 217. és 216. r. sz. alatt foglalt három szöllejükre együttvéve 1500 frtnyi becsértékben, továbbá ezek tulajdonához tartozó, a kecskeméti 34. számú telekkönyvben 42. részl. sz. alatt foglalt 600 frtra becsült házukra, és 89. részl. sz. a. alatt foglalt 2000 frtra becsült 11 hold földjükre a nyilvános árverés elrendeltetett és árverési határidőül 1874. évi április 28. és szükség esetében 1874. évi május 28. napjának mindég délelőtti 9 órája a telekkönyvi hivatalban akként tüzetett ki, hogy első alkalomkor az árverés

alá becsajtott ingatlanság becsáron alul el nem adható.

Venni szándékozó tartozik a becsértéknek 10%-át készpénzben vagy értékpapírban bánatpénzül az árverési kiküldött kezeihez letenni, különben az árverésben részt nem vehet.

Az árverési feltételek, melyek az árverés előtt felolvastatnak, az árverést megelőzőleg mindenki által a telekkönyvi hivatalban megtekinthetők.

Felszólíttatnak azon jelzalogos hitelezők, kik nem ezen telekkönyvi törvényszék székhelyén vagy ennek közelében lagnak azíránt, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetésük végett a törvényszék székhelyén megbizottat rendeljenek, és azok nevét s lakását az eladásig jelentsék be, mert

ellenkező esetben a hivatalból kinevezett gondnok által fognak képviseltetni.

A perrendtartás 433. és 466. §§-hoz képest felhivatnak mindazok, kik a fentebb kijelölt javak iránt tulajdonjogi vagy más igényt, vagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetni vélnék, hogy kereseteiket a hirdetemény közzé tételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt, ezen telekkönyvi törvényszékhez adják be, különben azok az árverés foganatosítását nem gátolhatván, egyedül a vételár fölszölegére fognak utasíttatni.

Kelt a kecskeméti kir. törvényszék telekkönyvi osztályának 1874. március 11-én tartott üléséből.

38 (1—1)

Árleszállítás

helyiség változtatás végett.

Alólirottak a t. közönségnek úgy helyben, mint vidéken, ezennel tudtul adjuk, hogy a **Mazanetz-féle ház** lebontása végett, melyben

siremlék raktárunk

több évek óta van, üzleti helyiséget folyó évi Szent György napjától kezdve a körösi-útczában, a Beretvás-féle vendéglő közelében, és ugyanazon soron, fogunk nyitni.

A sirkövek minden nagyságban, különböző alakban, minden vallásfelekezetnek megfelelőleg megvannak, áthelyezési költségeit megtakarítandó, árleszállítást határozunk és ezennel felkérjük a t. közönséget, ezen ritkán kínálkozó alkalmat felhasználni sziveskedjék.

Számos megrendelésekért esdenek mély tisztelettel.

10 (10—9) **ROSENBAUM J. és FIA,**
siremlék raktára Kecskeméten.

Fiúk és ifjaknak, kik a túlterhelt iskolákban sikert el nem érhetnek, a kiknek a közönséges keresk. akademiák sok évi költséges látogatása hosszadalmas, ajánlja rövidebb tanfolyamát,

a kereskedelmi

TAN- ÉS NEVELŐ-INTÉZET

gyakorlati irodával

(**Braun Arnold igazgató**)

Pesten, nagy-mező-útca 50. sz. a.

melynek a gyakorlati életrevaló elismert működése a jó eredmény legjobb

biztosítékát

nyújtja. Fölvételek napokint; értesítési programok az intézetben.

31 (2—2)

Szöllő-eladás.

Alólirottak a talfái-köz belső részén levő 130 útból álló gyümölcsös szölleje, egy véka alá való jó kövér veteményes földdel s rajta egy újonnan fedett zsindeles épülettel, melyben szoba, konyha és egy kamara van — szabadkézből eladandó.

Bán István,

33 (3—3)

k. tanító.

Értesítés.

37 (3—1)

A nagy-körösi-útcán a távirdai épületben egy útcái lakás az emeletben, 4 szoba, előszoba, konyha, éléskamra, kamara, pince és külön padlásból álló lakás folyó május elsejétől kezdve egy vagy több évekre bérbe adandó; — értekezni lehet ugyanott a háztulajdonosnál.